

ת"פ (רשות הטבע וגנים) 7708-02-22 - מדינת ישראל נ' פלוני

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 22-02-7708 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני כבוד השופטת הבכירה, טל אוסטפלד נאו'

מדינת ישראל	המואשימה
נגד	
פלוני	הנאשם

גמר דין

כתב האישום

- הנאשם הורשע בהתאם להודאותו, בעובדות כתוב אישום מתווך האוחז בשני אישומים, בביצוע 2 עבירות של **תקיפה סתמי-בת זוג**, עבירה לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין תשל"ג-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").
- במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, היו הנאשם והמתלוונת בני הזוג נשואים במשך 25 שנים ולהם 4 ילדים مشותפים.
- על פי עובדות **האישום הראשון**, ביום 5.11.21 בשעות היום יצאה המתלוונת מהדירה עם ילדיהם המשותפים, ונסעה לאילת ללא ידיעת הנאשם. ביום 6.11.21 בשעה 21:40 או בסמוך לכך, דיווחה הנאשם למועדן 100 שהמתלוונת אינה עונהטלפון. בהמשך, חזרה המתלוונת עם הילדים לדירה ובכניסה, בנסיבות הילדים, רק הנאשם בפניה ופגעה בה.
- על פי עובדות **האישום השני**, כשנתים עבר לתאריך המצוין באישום הראשון, במועד שאינו ידוע במדוקן למאשימה, בדירה, על רקע שאין ידוע, אחץ הנאשם את המתלוונת בצווארה והפילה על הרצפה.

רישום פלילי

- אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות בפלילים.

עמוד 1

שירות המבחן

6. מהתסוקיר מיום 29.10.24, עלה כי הנאשם כבן 54, גירוש מהמתלוננת ולבסוף יולדים משותפים. הנאשם עובד כיום כקביל חשמל, בחברה שבבעלותו, ומנהל קשר זוגי מזה נשנה וחצוי. הנאשם השלים 12 שנות לימוד, בגיל המתאים גויס לשירות צבאי ושירות שירות מלא בתפקיד תומך לחימה. לאחר שחרור מהצבא עבד כ司机 בתחום החשמל ובשנת 2002 פתח את החברה שבבעלותו.

7. הנאשם תיאר כי הכיר את המתלוננת בהיותו כבן 19 ולאחר 5 שנים זוגיות הם נישאו. לאחר ביצוע העבירה, נפרדו הצדדים ובהמשך התגרשו. הצדדים מקיימים משמרות משותפת על ילדיהם הקטנים תוך שהיא מקפיד על תשלום דמי מזונות כנדרש ונמצא בקשר קרוב עם ילדיהם הקטנים.

8. בהתייחסותו לעבירה סיפר הנאשם כי שב לביתו בשעות הצהרים, הבין כי המתלוננת וילדיו עזבו את הבית ללא שעודכן, נעדרו למשך סוף השבוע, חש לחץ ודאגה והתקשר למשטרת להודיע כי בני משפחתו נעדרים. עם חזרתה של המתלוננת התקשה לווסת תחושותיו, רק בעבר הרצפה ופגע בה מבלי שהתכוון לכך.

ה הנאשם תחרט על התנהלותו האלימה כלפי המתלוננת, הבין שנדרש היה עליו לפעול אחרת ולהימנע מהעימות עמה. עוד מסר כי לאחר אירוע העבירה נתקק הקשר עם ילדיו הגדולים והוא פנה למרכז למניעת אלימות במשפחה וטופל שם תקופה קצרה.

9. המתלוננת מסרה לשירות המבחן כי אינה מעוניינת להגעה לפגישה או לשוחח טלפון.

10. ממידע שהתקבל מגורם הטיפול במרכז למניעת אלימות במשפחה הגיעו עלה כי הנאשם פנה למרץ בשנת 2021 בעקבות תלונה שהוגשה נגדו במשטרת, הגע למספר פגישות אך לא השתלב בטיפול. לא נמסרה לשירות המבחן הסיבה לכך שלא שולב בטיפול.

11. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נערך דפוסים אלימים מושרים, לאורך השנים תפקד באופן תקין במסגרות תעסוקתיות ושמר על יציבותו בחיים. עוד נוצר הרושם כי מערכת היחסים עם המתלוננת אופיינה בקשרים בתקשרות, לאורך השנים נקט הנאשם בדרך התמודדות שלא קידמו פתרון ושיפור ביחסיו עם המתלוננת והליך הגירושין היוו אירוע מובהק בפרט סביבה הקשר עם ילדיו הגדולים ובהתאם הkonflikט לא פטור.

עוד התרשם שירות המבחן כי הנאשם ממוקד בשיקומו ובשאיפותיו האישיות בקשר הזוגי הנוכחי ואינו עוסק במתלוננות.

12. בכלל השיקולים העריך שירות המבחן סיכון נמוך להישנות ביצוע עבירות, בין היתר בשל כך שמדובר בעבירה ראשונה לחובת הנאשם, הליר הגירושין הסטיים ועכירות הקונפליקטים בין הנאשם למתלוונת פחתה.

13. על כן, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו של"צ בהיקף 150 שעות ולבטל הרשעתו.

ראיות לעונש

14. ההגנה הגיעה במספר מסמכים בהם פסק דין הגירושין (נ/1); הסכם למתן שירותים ובו הצהרה לפיה הנאשם נעדר עבר פלילי והוא רשאי לעבוד במוסדות חינוך ובאתרים ממשלתיים וככל שיידרש, עליו להציג את המסמכים הרלוונטיים (נ/2); מכתב המלצה מטעם מר ירון ראובני, ראש תחום רכש ומכרזים מטעם משרד החוץ. מכתב זה ניתן ללמידה כי הנאשם ביצע מספר פרויקטים בתחום משרד החוץ בירושלים באופן מקצועי, באיכות טוביה ובלוח הזמנים הנדרש לשביות רצון משרד החוץ (נ/3).

טייעוני הצדדים לעונש

תמיכת טיעוני המאשימה

15. בטיעוניה עמדה המאשימה על הערכיים המוגנים שנפגעו כתוצאה מעשי של הנאשם כאשר אין מדובר בפגיעה ברף חמורה נמוך. יתר על כן, היריקה בפניה של המתלוונת מהווה אקט משפיר. המאשימה חולקת על המלצה(IService) המבחן באשר לביטול הרשעה, כאשר לטענתה הנאשם לא הוכח כי הרשעתו תוביל לפגיעה חמורה בשיקומו, לא קיים הליר טיפול העולול להיפגע ולא הוצג מסמך המלמד על פגיעה בתעסוקתו.

המאשימה הזכירה את הوذאת הנאשם בעבירה, החרטה, האחריות והחיסכון בזמן השיפוטי.

נוכח האמור עטרה המאשימה לגוזר על הנאשם 8 חודשים מאסר שירות וירצוי בעבודות שירות, לצד מאסר על תנאי, Kens ופיצוי, תוך שהפנמה לפסיקה.

תמיכת טיעוני ההגנה

16. הסגנון הפנה לנسبותיו האישיות של הנאשם, גילו, נישואיו למתלוונת במשך 23 שנים, וחילוף הזמן מאז ביצוע העבירה כאשר האירוע הראשון ארע לפני כ-5 שנים, במהלך שנת 2019. הסגנון הדגיש את הדאגה שאחזה בנאים כשלא ידע לאן המתלוונת וילדיו נעלמו, הדיווח למשטרת והתסכול שגרם לו לירוק עליה. לשיטת הסגנון, חמורת המעשה היא בשל הביזוי ואין הדבר בתקיפה חמורה.

לשיטת הסגנור, הנאשם נעדר עבר פלילי ודפוסים עבריניים ובשל כך אינו זקוק לטיפול הצדדים התגרשו ולא מתקיים ביניהם כל קשר פרט סביב הילדים. הנאשם הוא אב מעורב, המשמורת משותפת באופן מלא, גם המתלוונת בזוגיות חדשה וכל אחד מהצדדים חי את חייו.

17. באשר לפגיעה בתעסוקה צינה ההגנה כי הנאשם עובד במקומות ביטחוניים ובחזזה העבודה עליו להציגו כאין לחשיבות הרשות בפליליים וזאת נוכח רגשות מקומות העבודה. לשיטת הסגנור, על בית המשפט לבחון את כל הנסיבות הקשורות ולאZN מול הנזק הצפוי להיגרם לנימאם ובמיוחד כאשר מדובר למי אשר הסיכון הנשקף ממנו נמור.

בנסיבות אלה ביקשה ההגנה לבטל את הרשותה לאמץ המלצת שירות המבחן לצו של"צ בהיקף 150 שעות.

18. לבסוף, שמעתי את הנאשם עצמו אשר הביע חרטה וצין כי לא י חוזר על מעשיו.

דין

שאלת הרשות

19. לאחר שנתי דעתי לטיעוני ההגנה ועינתי במסמכים שהגישה, נחה דעתך כי עסקין במקרה חריג המצדיק להימנע מהרשותה. אנמק בקצרה.

20. כידוע, כלל יסוד הוא כי מי שנקבע כי ביצע עבירה פלילתית יורשע בדיון, ורק נסיבות מיוחדות יוציאו דופן יכול שיביאו לתוצאה של סיום ההליכים ללא הרשותה. על עמדה זו חזר בית המשפט העליון פעמים רבות לאורך השנים, תוך שהציג שיטת סיום ההליכים ללא הרשותה הננו בגדר חריג מצומצם בלבד, ראו למשל [ע"פ 08/09 מ"י נ' ביטון](#) (23.7.09) שם נקבע כי:

"שורת הדין מחייבת כי מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיותסו לו. זהו הכלל. הסמכות הנתונה לבית-המשפט להסתפק בהעמדת הנאשם במשפט בלי להרשותו בדיון,יפה למקרים מיוחדים ווצאי דופן. שימוש בסמכות זאת כאשר אין הצדוק ממש להימנע מהרשותה מפרה את הכלל. בכך נפגעת גם שורת השוויון בפניו החקוק".

21. הכללים המנחים לבחינת סוגית אי הרשותה נקבעו במסגרת הלכת כתב- [ע"פ 96/2083 תמר כתב נ' מ"י, פד"י נב \(3\)](#), ולפיהם:

"הימנעות מהרשותה אפשרית אפילו בהצטבר שני גורמים: ראשית, על הרשותה לפגוע פגעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסויים על הרשותה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים...".

22. בעניינו, מדובר בעבירות אלימות שבוצעו במסגרת זוגית, תוך התא המשפחתי, ועל כך חומרתם. לא אחת מוטלים עונשים מוחשיים, משיקולי הרטעה וזאת גם כאשר מדובר בעבירות מילוליות והטרדות בלבד, על אחת כמה וכמה כאשר מדובר באלימות פיזית. עם זאת, ניתן לומר כי בנסיבות המתאיות ניתן להימנע מהרשעה, שכן האפשרות לבטל את הרשעה לא הוגבלה אך ורק לעבירות מסוימות וקביעת כלל גורף לפיו בעבירות אלימות במשפחה לא ניתן להימנע מהרשעה חותרת תחת תכילת הענישה האינדיידואלית לפיה יש לבחון כל מקרה בהתאם לנסיבותו.

ראו למשל: **בת"פ (ק"ג) 17-11-57920 מ"י נ' פלוני** (4.2.19) בוטלה הרשותו של הנאשם בגין ביצוע עבירות של תקיפה סתם-בת זוג, ראו גם את ההפניות הנזכרות שם; **עפ"ג (ב"ש) 20-12-62165 דניאל שמידט נ' מ"י** (24.3.21), שם אומנם לא נדונו עבירות אלימות במשפחה אך עסקין בעבירות אלימות חמורות מעט יותר שאף גרמו לחבלה של ממש);

23. בעניין שלפני, מצאתי כי על אף החומרה שבמעשיו של הנאשם והビיזו, האינטראס הציבורי מאפשר הימנעות מהרשעה, בנסיבות הנאשם ומבל' לפגוע מהותית בשיקולי הענישה.

24. אכן מעשיו של הנאשם חמורים וمبזים את המתלוונת. במסגרת האירוע הראשון בזמן שארע כשנתיים קודם לרצח היריקה, אחץ הנאשם בצווארה של המתלוונת והפילה לרצפה. במסגרת האירוע השני בזמן, יriskו הנאשם על המתלוונת לאחר שוחרה עם הילדים המשותפים מאלית וזאת ללא ידיעתו של הנאשם ומבל' שעדכנה את הנאשם זו עם הילדים.

25. לצד זאת אזכיר כי מדובר למי שהוא נעדר עבר פלילי, זו הסתברותו הראשונה של הנאשם עם החוק, אך שכן מדובר בתנהלות אופינית לנאים והוא נעדר דפוסים אלימים מושרים. עוד, מעת ביצוע העבירה חלף זמן ניכר וה הנאשם לא שב וביצע עבירות נוספות. כמו כן, שירות המבחן התרשם כי הסיכון הנש��ף מן הנאשם לשוב ולבצע עבירות אלימות, נמור לב לכך שה הנאשם והמתלוונת התרבותו ומנהלים מערכות זוגיות חדשות. שירות המבחן התרשם כי עצימות הקונפליקטים בין הצדדים פחתה.

26. זאת ועוד, הנאשם קיבל אחריות על מעשיו, הביע חרטה ולא נפתחו נגדו הליכים נוספים מאז ביצוע העבירות.

27. באשר לתנאי השני שנקבע בהלכת כתוב, שעיקרו פגעה קונקרטיבית בנאים, מצאתי כי יש בחוזה העסקה שהציג הנאשם (נ/1) להציג על כי תופסק העסקתו מקום בו יירושע. הנאשם בעל עסק עצמאי ונשכר לביצוע פרויקטים קונקרטיים, כאשר כפי שעולה מחוזה שהוצע לעווני (נ/2) תנאי עבודהתו הוא הצהרה על היuder עבר בפלילים ובמקרים מסוימים הוא אף עשוי להידרש להציג מסמכים רלוונטיים. הינו, הנאשם לא יכול להתקשרות בחוזה בפרויקטים דומים בעת יירושע, ומזה פרנסטו- ההרשעה עשויה לפגוע בו.

28. בנסיבות אלה ונוכח העובדה האינטנסיבי מאפשר הימנעות מהרשעה בנסיבות דין המפורטוות הרחבה לעיל, מצאתי כי מתקיים גם התנאי השני שעוניינו קיומה של פגיעה קונקרטית (ר' לעניין זה את רע"פ 8215/16 **אברהם יצחק נ' מ"י** (29.3.17) בפסקה 14, שם נקבע כי די היה בקיומה של **"השפעה שלילית להרשעתו של המערער על עתידו המקצועי ועל סיכוי להיקלט בעבודה"** נוכח נסיבות המאפשרות הימנעות מבלתי לפגוע בשיקולי עונשה אחרים).

29. **סיכוםו של דבר**, מצאתי כי בנסיבות הייחודיות של המקרה המונח בפני, נוכח רף חומרת המיעשים שביצעו הנאשם, הגירושין, התרשומות שירות המבחן לפיה נשקפת מה הנאשם רמת סיכון נמוכה, העובדה כי הרשעה עלולה לפגוע בעיסוקו, ובהתחשב בכך שעשקין בנאים אשר קיבל אחריות מלאה על מעשיו והביע חריטה כנה על ביצוע העבירה, ולאחר המלצהו של שירות המבחן, אני סבורה כי יש מקום ליתן לנאים את הזדמנויות לשיקם באופן מלא את חייו, לבטל הרשעתו ולהטיל צו של"צ והתחייבות להימנע מביצוע עבירות בעתיד.

30. לאור ביטול הרשעה, לא מצאתי להמשיך ולבוחן את מתחם העונש ההולם (ר' רע"פ 547/21 **סיטניק נ' מ"י** (17.3.21)).

סוף דבר

31. הנני מורה על ביטול הרשותו של הנאשם בדין.

32. הנני משיתה על הנאשם כך:

א. צו של"צ בהיקף של 150 שעות.

שירות המבחן יגבש עבור הנאשם תוכנית של"צ ועבירה לאישור בהם"ש בתוך 30 ימים. מובהר לנאים כי ככל שלא יעמוד בצו המבחן או שלא ישלים את מלאה השעות לתועלת הציבור, יחזיר עוניינו מחדש לביהם"ש ויגזר עליו עונש אחר.

ב. פיצוי למטלוננת- ע"ת 1, בסך של 2500 ₪. הפיצוי יופקד בנסיבות בהם"ש בתוך 60 ימים. המאשימה תעביר לזכירות פרטיה של המטלוננת בתוך 14 ימים.

ג. הנאשם יצהיר ויתחייב כי היה ויעבור במשך שנה מהיום כל עבירות אלימות בתוך המשפחה ישלם את הסך של 2500 ₪. לא יצהיר, יגזר דין חדש. המזכירות תשלח עותק גמר הדיון לשירות המבחן.

זכות ערעור בתוך 45 ימים מהיום.

נתן היום, ו' בטבת תשפ"ה, 06 ינואר 2025, בנסיבות הנאשם וב"כ הצדדים.

